

**ACADEMIA DE POLIȚIE „ALEXANDRU IOAN CUZA”
FACULTATEA DE DREPT
CURS MASTERAT
COMPORTAMENT ORGANIZAȚIONAL**

REFERAT

SISTEMUL DE SIGURANȚĂ NAȚIONALĂ

**CURSANT
NEACȘU ADRIAN**

DOCTRINA NATIONALA A INFORMATIILOR PENTRU SECURITATE

Preambul

Elaborarea doctrinei nationale a informatiilor pentru securitate are menirea de a stabili si defini conceptele fundamentale specifice domeniului activitatii de informatii pentru apararea securitatii nationale, în conformitate cu prevederile Constitutiei si cu necesitatea realizarii conexiunilor la cultura organizationala si institutionala de securitate euroatlantica.

Doctrina nationala a informatiilor pentru securitate defineste cadrul general al activitatii de informatii pentru securitate si se constituie într-un ghid în procesul culegerii, prelucrării, analizei, interpretării si utilizării informatiilor care privesc securitatea României si a aliatilor sai.

Ca membru al Organizatiei Tratatului Atlanticului de Nord, România actioneaza în conformitate cu Doctrina integrata de informatii, contrainformatii si securitate a NATO.

Raportul acesteia cu Doctrina nationala a informatiilor pentru securitate este urmatorul:

Doctrina integrata de informatii, contrainformatii si securitate a NATO ofera baza conceptuala a colaborarii sistematice cu serviciile de securitate nationala ale statelor membre pentru a conveni, de comun acord, asupra informatiilor, valorilor si resurselor care necesita protectie, precum si a standardelor comune de aparare. Aceasta constituie suportul teoretic al securitatii nationale asigurate în cadrul masurilor politico-militare comune, realizate prin culegerea si valorificarea informatiilor, respectiv informarea guvernelor asupra naturii amenintarilor si a mijloacelor de protectie împotriva acestora¹.

---

¹ În elaborarea prezentei doctrine a informatiilor pentru securitate au fost utilizate:
-Studii si cercetari de securitate si siguranta nationala din statele spatiului euroatlantic;
Documentul AJP-2 - Doctrina integrata de informatii, contrainformatii si securitate a NATO;

Doctrina nationala a informatiilor pentru securitate furnizeaza elementele cadrului conceptual al activitatii sistemului securitatii nationale si vizeaza integrarea si coherenta politicilor si strategiilor de securitate ale structurilor nationale de informatii, inclusiv complementaritatea acestora cu esenta, principiile si conceptele fundamentale ale doctrinei Aliantei. Aceasta constituie, de asemenea, parte a ofertei de securitate la patrimoniul strategic al Aliantei.

Doctrina nationala a informatiilor pentru securitate se adreseaza factorilor implicati în realizarea securitatii nationale din sfera legislativului, executivului, sistemului national de securitate, autoritatilor si institutiilor publice, organizatiilor de drept privat, celor neguvernamentale si altor forme asociative ale societatii civile, constituind baza teoretica a activitatilor si preocuparilor referitoare la domeniul securitatii nationale si al serviciilor de informatii, contrainformatii si securitate.

Doctrina nationala a informatiilor pentru securitate vizeaza:

-perceperea si înțelegerea corecta a activitatii de informatii, ca prelungire a misiunii sociale de autoaparare exercitata de societate în ansamblul sau, fata de amenintarile si pericolele la adresa cetateanului, natiunii si statului român si a aliatilor sai;

-asigurarea suportului teoretic al politicilor, strategiilor si legislatiei privind activitatea de informatii, contrainformatii si de securitate, care sa confere institutiilor abilitate ale statului de drept capacitatea de a desfasura, potrivit competentelor, activitati specifice de cautare, obtinere si prelucrare, prin tehnici si proceduri specifice, precum si de transmitere, catre factorii de decizie legal abilitati, a informatiilor cu relevanta operativa pentru statul român si aliatii sai;

-statuarea principiilor coordonarii efortului informativ national în vederea elaborarii produselor analitice si luarii deciziilor privind securitatea nationala, instituirea mecanismelor de evaluare si valorificare integrata a

---

Culegerea de legi utilizate de comisiile speciale ale Congresului SUA;
-Legislatii ale serviciilor de informatii si securitate din statele membre ale Uniunii Europene.

informatiilor pentru securitate, a regulilor de cooperare, conlucrare, colaborare între structurile de informatii ale sistemului securitatii nationale, precum si cu cele ale aliatilor, pentru cunoasterea, prevenirea si contracararea, potrivit domeniilor de competenta, a amenintarilor specifice si comune;

-instituirea terminologiei unitare care sa asigure compatibilitatea structurilor de informatii nationale cu cele ale aliatilor si dezvoltarea unei culturi de securitate în masura sa faciliteze comunicarea la nivelul sistemului securitatii nationale, cu celelalte autoritati si institutii publice, inclusiv cu societatea civila, precum si cu structurile de informatii partenere;

-perfectiunea cadrului organizational-functional necesar concentrarii structurilor informative, potrivit domeniilor, problemelor si profilurilor specifice de activitate, asupra informatiilor cu relevanta în planul de securitatii, sporind eficienta pe linia prevenirii si contracararii riscurilor si amenintarilor, precum si în domeniul apararii si promovarii valorilor si intereselor nationale si ale aliatilor.

-asigurarea, în domeniul securitatii si al activitatii serviciilor de informatii pentru securitate, a suprematiei legii, protejarea statului de drept si a respectului drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului;

-dezvoltarea si consolidarea participarii la cooperarea internationala si la schimbul de informatii privind amenintarile la adresa securitatii nationale si a aliatilor României.

CONCEPTE DE BAZA

Informatia pentru securitatea nationala este un produs analitic, rezultat al activitatii specializate de cautare, identificare, obtinere, prelucrare/procesare a datelor referitoare la disfunctii, vulnerabilitati, factori de risc, amenintari, stari de pericol la adresa principiilor si normelor politico-sociale statornicite prin Constitutie.

În actualul mediu geopolitic si geostrategic, date fiind amenintarile interne, externe si cele transnationale, statul român, prin activitatile de informatii, contra-informatii si securitate, protejeaza cetateanul si natiunea, contribuind la mentinerea stabilitatii interne si la consolidarea

mediului international de securitate. Aceste necesitati si interese confera informatiei pentru securitate valoare de patrimoniu strategic.

Informatiile pentru securitate sunt:

-de necesitate nationala - care se refera la apararea valorilor si realizarea obiectivelor nationale fundamentale, precum si la protejarea functiilor natiunii, ca unitate în diversitate si a resurselor informationale, energetice si umane;

-de interes national - care privesc caile de realizare, sustinere si promovare a intereselor nationale fundamentale.

Informatiile pentru securitate constituie:

-suportul viabil al cunoasterii nevoilor de siguranta ale cetateanului, societatii, natiunii si statului, precum si al fundamentarii politicilor si strategiilor nationale de securitate;

-resursa de putere nationala în evolutia mediului international de securitate, pe care se fundamenteaza toate actiunile privind apararea si promovarea intereselor de securitate ale statului român si ale aliatilor sai;

-factor de avertizare oportuna, exacta, corecta si echidistanta politic asupra posibilelor situatii critice si suport al deciziilor necesare prevenirii, contracararii sau înlaturarii pericolelor la adresa securitatii nationale.

Informatiile pentru securitate se obtin prin valorificarea tuturor resurselor informationale existente, precum si prin surse, mijloace si metode secrete, create si folosite sub autoritatea legii si în conformitate cu imperativul protejarii drepturilor si libertatilor fundamentale de orice fel de intruziuni ilegale.

Valorile de securitate nationala - relatii sociale prin a caror existenta si manifestare se realizeaza attributele fundamentale existentiale ale statului român, drepturile si libertatile constitutionale, precum si ansamblul intereselor si necesitatilor de securitate nationala.

Ele se exprima prin suveranitatea si independenta nationala, unitatea si indivizibilitatea statului, identitatea nationala, ordinea constitutionala democratica, statul de drept, drepturile omului, libertatile cetatenesti, economia de piata, limba, cultura si viata spirituala, si constituie sistemul axiologic de referinta în elaborarea oricarei politici de securitate nationala, potrivit dinamicii si imperativelor mediului intern si international de securitate.

Necesitati nationale de securitate - oportunitati, trebuinte si utilitati indispensabile pentru apararea, protejarea si/sau promovarea valorilor ori intereselor fundamentale, constientizate si asumate de statul român, care îi permit sa se manifeste competitiv fata de provocarile proceselor sociale evolutive si sa previna, sa reduca ori sa anihileze actiunile distructive.

Necesitatile fundamentale de securitate se refera la deciziile privind accesul la resursele strategice vitale existentei natiunii, la trebuintele cetateanului si ale comunitatii si la protectia acestora fata de orice amenintari. Ele se asigura în functie de posibilitatile societatii, de nivelul de aspiratii al acesteia în contextul mediului intern si international de securitate si se satisfac în relatie cu interesele nationale de securitate.

Interese nationale de securitate - nevoi si aspiratii ale natiunii de afirmare a propriilor valori si de garantare a identitatii si existentei nationale, exprimate prin obiectivele, caile si tacticile asumate prin consens de întreaga societate în vederea înfaptuirii lor.

Acestea se refera la stabilitatea interna si regionala, viabilitatea sistemului de securitate la care România a aderat, avutia nationala, prosperitatea generala a cetatenilor, sanatatea fizica a populatiei, protectia mediului înconjurator. Valorile si interesele nationale constituie reperul axiologic al politicilor si strategiilor de securitate nationala si confera legitimitate institutiilor nationale create pentru a desfasura activitati de cunoastere, prevenire, contracarare ori înlaturare a oricaror amenintari si agresiuni la adresa cetateanului, societatii si a statului.

Securitatea nationala - starea natiunii, a comunitatilor sociale, a cetatenilor si a statului, fundamentata pe prosperitate economica, legalitate, echilibru si stabilitate socio-politica, exprimata prin ordinea de drept si asigurata prin actiuni de natura economica, politica, sociala, juridica, militara, informationala si de alta natura, în scopul exercitarii

neîngradite a drepturilor și libertăților cetățenești, manifestarea deplină a libertății de decizie și de acțiune a statului, a atributelor sale fundamentale și a calității de subiect de drept internațional.

Securitatea națională este un drept imprescriptibil, general opozabil, care are ca domeniu de referință valorile, interesele și necesitățile naționale, reprezintă condiția fundamentală a existenței națiunii și statului român, care derivă din ordinea constituțională și se înlăptuiește în contextul securității subregionale, regionale și globale.

Securitatea națională este conceptul integrator al tuturor domeniilor de activitate, care concurează la realizarea și apărarea sa. Componentele strategice fundamentale ale securității naționale sunt:

-apărarea națională - ansamblu de măsuri și acțiuni desfășurate de statul român în scopul apărării și garantării suveranității naționale, a independenței și unității statale, integrității teritoriale și democrației constituționale;

-siguranța națională - garanția oferită de către stat privind apărarea eficientă a democrației, statului de drept, ordinii constituționale și valorilor supreme garantate de constituție, prin activitățile de informații, contrainformații și securitate, desfășurate de sistemul securității naționale, precum și prin deciziile și acțiunile de realizare a siguranței cetățeanului și a națiunii; siguranța națională este, în același timp, expresia nivelului de garanții pe care statul îl poate oferi națiunii în legătură cu înlăptuirea și protejarea obiectivelor și intereselor de securitate, în condițiile dinamice ale mediului intern și internațional, prin prevenirea surprinderilor strategice, economice, politice, tehnico-stiințifice, ecologice sau de altă natură.

-ordinea publică - ansamblu de norme și măsuri politice, economice, sociale, care permit funcționarea normală a instituțiilor statului, menținerea liniștii publice, garantarea siguranței cetățenilor, respectarea și protejarea drepturilor acestora.

Tendințele și perspectivele geopolitice și geostrategice extind, tot mai mult, noțiunea de „securitate națională” asupra componentelor economice, tehnologiei informației și comunicației, diplomatice și

ecologice sau de alta natura, devenind o necesitate ca resursele informative si militare sa fie utilizate pentru rezolvarea problemelor generate de saracie, foamete, criza apei sau poluare, precum si izolarea informationala înainte ca acestea sa genereze conflicte violente.

Sistemul national de securitate - ansamblul organelor legislative, executive și judecatoresti, a institutiilor, organismelor economice, organizatiilor neguvernamentale si cetatenilor care, potrivit legii ori liber consimtit, își asuma obligatii sau manifesta preocupari si initiative civice în legatura cu realizarea, protejarea ori afirmarea valorilor si intereselor de securitate.

Sistemul securitatii nationale - ansamblul autoritatilor publice cu statut autonom, precum si alte institutii investite legal sa desfasoare activitati de informatii, contrainformatii si de securitate.

Cunoasterea, prevenirea, contracararea sau înlaturarea, dupa caz, a amenintarilor la adresa securitatii nationale se realizeaza de catre: servicii de informatii interne, externe si militare; servicii de securitate si alte structuri departamentale de informatii si protectie.

Componentele sistemului securitatii nationale se organizeaza si functioneaza, potrivit legilor organice, sunt coordonate unitar de catre Consiliul Suprem de Aparare a Tarii, supuse controlului parlamentar prin comisiile de specialitate, finantate de la bugetul de stat si actioneaza integrat pentru realizarea securitatii nationale.

Acestea sunt încadrate cu personal instruit prin norme si procedee care sa garanteze un înalt profesionalism, angajare si atasament, confidentialitate si rezistenta totala fata de încercarile de politizare. Statutul profesional si de cariera a personalului serviciilor de informatii, contrainformatii si securitate recunoaste importanta sociala deosebita a ofiterilor de informatii - militari sau/si civili - le confera drepturile si protectia necesare îndeplinirii îndatoririlor si obligatiilor, le garanteaza stabilitatea profesionala si continuitatea în cariera, independenta economica si fata de orice imixtiuni politice.

Activitatea de informatii pentru securitate - ansamblul actiunilor si operatiunilor desfasurate permanent de catre componentele sistemului securitatii nationale, pentru planificarea, cautarea, obtinerea, verificarea,

prelucrarea analitica a datelor si informatiilor cu relevanta pentru securitatea nationala si informarea factorilor de decizie, investiti legal cu competenta de realizare a securitatii nationale ori de aplicare a legii.

Activitatea de informatii pentru securitate (date culese, procesate si puse la dispozitie, în scopul de a satisface cererile de informatii specifice) este reglementata prin norme specifice, emise în baza si pentru aplicarea legii, se desfasoara în secret, cu asigurarea protectiei surselor, mijloacelor, metodelor si tehnicilor utilizate.

Sisteme tehnice pentru activitati informative, contrainformative si de securitate - ansamblul de elemente (mijloace tehnice de securitate, structuri, metodologii) specifice domeniilor comunicatiilor, informaticii si telematicii, cercetarii, dezvoltarii, prin care structurile informative specializate actioneaza pentru completarea necesarului de informatii cu relevanta pentru securitatea nationala.

Structura, dotarea, obiectivele, principiile, metodele si tehnicile utilizate pentru obtinerea, prelucrarea, procesarea stocarea si transmiterea informatiilor din surse tehnice secrete se realizeaza conform legii.

Comunitatea de informatii - notiune generica prin care se desemneaza functionarea coordonata a sistemului securitatii nationale, în care sens la nivelul acestuia sunt create si dezvoltate utilitati si facilitati comune privind coordonarea planificarii informative si elaborarea integrata a estimarilor informative de interes national, initierea si dezvoltarea de programe, proiecte sau operatiuni informative circumscrise sustinerii politicilor si/sau strategiilor de securitate nationala, pregatirea si instruirea de specialitate a personalului, elaborarea studiilor si cercetarilor în probleme strategice si de securitate nationala, crearea infrastructurilor si sistemelor informatice integrate.

Resurse informationale - totalitatea datelor, informatiilor, bancilor de date, care, prin organizare, relevanta, disponibilitate si utilizare adecvata sunt necesare si utile luarii deciziilor. Resursele informationale din domeniul securitatii nationale sunt protejate prin masuri fizice, juridice si procedurale.

Surse de informatii - elemente umane sau mijloace, metode ori proceduri tehnice care identifica si furnizeaza date sau informatii ce au legatura cu

securitatea nationala, precum si elemente materiale care contin astfel de date si informatii. În activitatea de cautare, culegere si verificare a informatiilor pentru securitate se utilizeaza:

-surse deschise - publice si oficiale, accesate, de regula, înainte de celor secrete, care se folosesc în masura în care informatiile necesare nu s-au regasit în resursele informationale valorificabile prin procedurile comune;

-surse umane secrete - persoane fizice care consimt sa caute si sa furnizeze informatii pe o baza confidentiala, garantându-li-se protectia identitatii si a secretului relatiei stabilite cu serviciul de informatii sau structura departamentala;

-surse tehnice secrete - sisteme independente ori integrate constituite din mijloace tehnice, electronice, optice, fizico-chimice, mecanice, audio, foto, video sau rezultate din combinarea acestora, utilizate pentru interceptarea/captarea/procesarea sunetelor, imaginilor sau oricarui tip de semnal sau suport purtator de informatie.

Estimari informative nationale de securitate - produse informationale bazate pe analize, concluzii si previziuni utile beneficiarilor si utilizatorilor de informatii din domeniul securitatii nationale, pentru prevenirea, contracararea sau înlaturarea vulnerabilitatilor, a factorilor de risc ori amenintarilor si pericolelor implicate de acestea.

Estimarile se realizeaza, dupa caz, la nivelul comunitatii informative nationale, sau de catre componente ale acesteia, care își acorda reciproc concursul pentru integrarea informatiilor necesare fundamentarii politicilor, strategiilor, planurilor si programelor pe domenii de realizare a securitatii nationale.

Producatori (emitenti) ai informatiilor pentru securitate - structuri legal constituite si abilitate, specializate în desfasurarea de activitati de analiza-sinteza, coroborare, evaluare si integrare a datelor si informatiilor în produse informationale destinate fundamentarii deciziilor care vizeaza securitatea nationala.

Acestia asigura selectarea datelor necesare interpretarii si prelucrării în vederea extragerii semnificatiei reale sau utilizării lor în functie de

relevanta si utilitate. Producatorul/emitentul stabileste mijloacele si canalele de comunicare în functie de competente si de obiectivele de realizare a securitatii nationale.

Utilizatori (beneficiari, destinatari) ai informatiilor pentru securitate - factori decizionali, prevazuti de lege, care necesita a fi informati, potrivit competentelor, în legatura cu existenta unor disfunctii, vulnerabilitati, factori de risc, amenintari si stari de pericol la adresa securitatii nationale.

Acestia iau decizii conforme cu valoarea sociala a informatiei si a gradului de iminenta a pericolului semnalat, asigurând protectia surselor si a mijloacelor implicate în obtinerea si prelucrarea datelor si transmiterea informatiilor.

Vulnerabilitati de securitate - stari de fapt, procese sau fenomene din viata interna a comunitatii nationale, care diminueaza capacitatea de reactie a societatii la riscurile existente ori potentiale sau care favorizeaza aparitia si dezvoltarea acestora, cu consecinte în planul realizarii securitatii nationale.

Acestea sunt consecinta unor disfunctii de sistem, care genereaza dereglari ale proceselor informational-decizionale, a conexiunilor, raporturilor si relatiilor între componentele sistemului social, cu consecinte asupra starilor de echilibru, legalitate si stabilitate economica, sociala si politica. Necunoasterea sau gestionarea defectuoasa a acestora pot degenera în factori de risc, amenintari, stari de pericol sau agresiuni la adresa obiectivelor, valorilor, intereselor si necesitatilor nationale.

De asemenea, vulnerabilitatile de securitate pot fi consecinta unor elemente subiective, care desemneaza incapacitatea adoptarii unei conduite rezistente la riscuri, presiuni sau tentatii, impunând protectia persoanelor în cauza, neacordarea ori retragerea avizului/certificatului de securitate.

Factori de risc pentru securitatea nationala - situatii, împrejurari, elemente, conditii sau conjuncturi interne si externe, uneori dublate si de actiune, care determina sau favorizeaza materializarea unei amenintari la adresa securitatii nationale în functie de o vulnerabilitate determinata, generând efecte de insecuritate. Factorii de risc sunt mentionati în

strategiile de securitate nationala si în estimarile informative de interes national.

Amenintarea la adresa securitatii nationale - capacitati, strategii, intentii, planuri ce potenteaza un pericol la adresa atributelor fundamentale sau calitatilor existentiale ale statului român, a bazei economice a societatii, a ordinii constitutionale, a drepturilor si libertatilor fundamentale ale cetatenilor.

Acestea se materializeaza prin atitudini, gesturi, acte, fapte care creeaza stari de dezechilibru si instabilitate si genereaza stari de pericol la adresa valorilor fundamentale si/sau intereselor nationale, cu impact asupra securitatii nationale. Amenintările, ca indicator de apreciere al unui pericol sau prejudiciu iminent la adresa securitatii nationale sunt identificate în raport de natura (politica, economica, militara, sociala, de mediu), forma (atitudini, gesturi, acte, fapte, evenimente, fenomene, actiuni umane), stadiu (latente, posibile, probabile, iminente) si dupa tipul actiunilor preconizate (fatise, mascate, mixte, violente, nonviolente).

Este necesara disocierea între amenintarea de baza si dezvoltarea si multiplicarea modurilor de operare prin care se materializeaza amenintarea si în functie de care se organizeaza apararea în sistemul de securitate.

Starea de pericol -rezultatul materializarii amenintarii ori iminenta producerii unei agresiuni.

Agresiunea la adresa securitatii nationale - actiuni violente sau nonviolente, desfasurate prin mijloace armate, electronice, psihologice sau informationale, pe baza unor strategii sau planuri de catre o entitate (state, grupuri de presiune, actori nonstatali, centre de putere) împotriva valorilor, intereselor si necesitatilor nationale de securitate.

În actualul context de securitate, cea mai frecventa forma de agresiune este agresiunea informationala - materializata prin actiuni informationale neprovocate (atacuri, operatiuni, campanii), întreprinse împotriva câmpului informational, în scopul afectarii informatiilor, sistemelor informationale si a proceselor de decizie.

PRINCIPIILE ACTIVITATII DE INFORMATII PENTRU SECURITATE

Activitatea de informatii pentru securitate se desfasoara pe baza urmatoarelor principii:

- legalitatea - activitatea de informatii pentru securitate este subordonata exclusiv fata de normele si regulile statului de drept si se realizeaza numai cu privire la fapte, situatii sau împrejurari ce constituie amenintari la adresa securitatii nationale, de catre structuri specializate legal abilitate, potrivit competentelor, dupa reguli stricte de deontologie profesionala, fiind subordonata exclusiv stabilirii adevarului; în scopul obtinerii de informatii pentru securitate, restrângerea temporara a exercitiului unor drepturi si libertati fundamentale se poate face numai în conditiile expres prevazute de Constitutie, în baza legii si numai pe perioada care impune aceasta restrângere;
- caracterul planificat si sistematic - expresie a nevoii de gestionare rationala a resurselor informationale, în scopul evitarii paralelismelor între competentele structurilor specializate în informatii pentru securitate si al asigurarii fluxului continuu si cuprinzator de informatii referitoare la disfunctii, vulnerabilitati, stari de pericol sau amenintari la adresa securitatii nationale, vizându-se reducerea cheltuielilor aferente obtinerii acestora si cresterea gradului de operativitate si oportunitate a informarii decidentilor.

Principiul obliga la desfasurarea activitatii de informatii pentru securitate pe baza documentelor de planificare informativa si de gestionare integrata a resurselor informationale, atât la nivelul comunitatii informative nationale, cât si de catre fiecare componenta de informatii, contrainformatii si securitate, în conformitate cu competentele materiale si atributiile care îi revin si cu nevoia acoperirii de fond a surselor generatoare de disfunctii, vulnerabilitati, factori de risc, amenintari, stari de pericol ori agresiuni la adresa securitatii României sau a aliatilor sai.

- ofensivitatea si mobilitatea - presupun adoptarea de masuri active si complexe pentru cunoasterea spatiilor, zonelor,

mediilor sau a altor elemente de interes pentru securitatea nationala, prin folosirea eficienta a resurselor specifice si utilizarea metodelor, mijloacelor si tehnicilor adecvate, adaptabile climatului operational obiectiv, evaluat astfel încât sa se asigure receptarea fidela a informatiilor, analiza obiectiva a riscurilor, amenintarilor si resurselor informationale disponibile, prognozarea evolutiei acestora, concluzionarea si elaborarea masurilor alternative de control si contracarare;

- anticiparea si previzionarea - constituie principiul hotarâtor în dobândirea si mentinerea initiativei si controlului în activitatea de informatii si obliga la evaluarea completa si corecta a situatiei operative, a tendintelor acesteia si a evolutiei prognozate a amenintarilor si consecintelor lor, precum si la stabilirea cantitativa si calitativa a resurselor informationale necesare pentru cunoastere, control si prevenire/ contracarare/înlturare;
- obiectivitatea evaluarilor - se refera la redarea obiectiva a realitatii (fapte, evenimente, stari de fapt, situatii ce privesc securitatea nationala, resurse necesare/ disponibile în acest scop etc.), raportata la criteriile de stabilire a adevarului, evitarea subestimarilor si/sau supraestimarilor;

Fiecare serviciu de informatii si structura departamentala trebuie sa furnizeze, potrivit competentelor cu care sunt investite de lege, informatii oportune, obiective si independente de considerentele sau tendintele politice si bazate pe toate sursele relevante aflate la dispozitie.

- informarea exacta, corecta si oportuna a factorilor de decizie – impune furnizarea unor informatii si produse informationale verificate, exacte, pertinente si concludente pentru securitatea nationala, transmise în timp optim factorilor decizionali legal abilitati sa întreprinda masuri eficiente de prevenire, contracarare sau înlturare a starilor de pericol;

- independenta, neutralitatea si echidistanta politica - principiu care oblighe structurile specializate în activitati de informatii pentru securitate si personalul acestora sa se situeze permanent si neconditionat în afara oricaror imixtiuni sau ingerinte politice, de natura a favoriza sau discrimina partide, formatiuni, organizatii politice sau de alta natura, în exercitarea legala a drepturilor acestora si de subordonare a serviciilor fata de interese politice partizane. Serviciile de informatii, contrainformatii si securitate vor veghea ca, în calitatea lor de institutii aflate în slujba natiunii, sa nu ajunga, nici chiar accidental, în situatia de a nu fi echidistante în privinta valorificarii informatiilor, iar recrutarea, formarea si promovarea personalului sa fie independente de schimbarile politice.
- protectia surselor, metodelor si mijloacelor - obliga structurile specializate cu competente si beneficiarii/utilizatorii informatiilor de interes pentru securitatea nationala sa nu deconspire identitatea surselor secrete de informatii si a mijloacelor si metodelor folosite pentru obtinerea acestora;
- cooperarea, conlucrarea si colaborarea - exprima modalitatile concrete prin care serviciile de informatii, serviciile de securitate si structurile departamentale actioneaza în vederea realizarii unor obiective comune. Coordonarea eforturilor informative, schimbul de informatii si alte nevoi de cooperare se realizeaza prin protocoale, programe, proiecte ori operatiuni informative.

-cooperarea - semnifica organizarea, coordonarea, sustinerea si realizarea în comun, pe baza unor programe sau planuri de masuri, de catre structuri ale comunitatii de informatii, în raport de competente, a unor actiuni specifice, care vizeaza obtinerea, verificarea si valorificarea informatiilor si produselor informationale cu relevanta pentru securitatea nationala, care sa raspunda obiectivelor, motivatiilor si asteptarilor si de care sa beneficieze toti participantii;

-conlucrarea - defineste modalitatile concrete de organizare si desfasurare de catre personal sau compartimente specializate, în raport de

competente, în beneficiul serviciului de informații sau structurii departamentale de care aparțin, a unor acțiuni specifice limitate în timp și spațiu, care vizează obținerea, verificarea și valorificarea informațiilor și produselor informaționale cu relevanță operativă;

-colaborarea - pentru necesitățile de angajare a competențelor altor autorități sau instituții publice ori organizații de drept privat, serviciile de informații, serviciile de securitate și structurile departamentale inițiază și dezvoltă proiecte de colaborare, pe baza și în executarea dispozițiilor legii.

-cooperarea internațională cu serviciile de informații ale statelor membre ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, Uniunii Europene, precum și cu alte servicii de informații

În condițiile complexe și diverse ale mediului internațional de securitate, cunoașterea, controlul și contracararea amenințărilor la adresa securității naționale și internaționale exced posibilitățile structurilor naționale de informații, necesitând colaborarea și conjugarea eforturilor și experienței cu structurile similare ale aliaților ori ale altor servicii de informații partenere în scopul:

-gestionării evoluțiilor purtătoare de riscuri și amenințări militare sau nonmilitare transfrontaliere care pot afecta securitatea României și a aliaților săi;

-consolidării capacității statului român în menținerea și promovarea stabilității și securității zonale și regionale;

-sustinerii specifice a acțiunilor de parteneriat strategic;

-consolidării imaginii structurilor de informații ale statului român, ca instituții credibile, subordonate principiilor statului de drept, capabile să apere societatea democratică, drepturile și libertățile omului.

**CUNOAȘTERE, ANTICIPARE, PREVENIRE ȘI CONTRACARARE -
SCOP ȘI OBIECT AL ACTIVITĂȚII DE INFORMAȚII PENTRU
SECURITATEA NAȚIONALĂ**

Perspectivile mediului de securitate, deosebit de complex, în continua schimbare și marcat de provocări și fenomene adeseori imprevizibile la adresa securității naționale, regionale și internaționale impune activității de informații pentru securitate un profund și cuprinzător caracter anticipativ-preventiv.

Nevoia de cunoaștere a provocărilor la adresa democrației și securității, precum și de menținere a relației intrinseci dintre acestea, obligă statul român să-și adapteze capacitățile informative și să identifice răspunsuri și soluții necesare asigurării securității cetățenilor, comunităților și statului, în consonanță cu nevoile proprii de securitate și ale aliaților.

Cunoașterea oferă capacitatea identificării tendințelor de evoluție a fenomenelor perturbatoare la adresa democrației și a statului de drept, a mediilor de proliferare a armelor de distrugere în masă, a actorilor crimei organizate, terorismului și a vectorilor care generează și desfășoară acțiuni specifice războiului informațional împotriva statului român și a aliaților săi.

Nevoia de anticipare a tipurilor de riscuri existente sau prognozabile, precum și de prevenire a prejudicierii cetățeanului, națiunii și statului român și a aliaților săi de către factori perturbatori, determină comunitatea de informații să desfășoare activitate preponderent analitică, să creeze structuri și să formeze personal specializat în acest sens.

Prevenirea este reacția de apărare prin care se reduc sau se înlătură sursele generatoare de riscuri la adresa securității naționale.

Contracurarea este acțiunea de apărare prin care se blochează materializarea ori consumarea unei amenințări.

Prin capacitatea de cunoaștere, anticipare, prevenire și contracurarea amenințărilor la adresa securității naționale, informația de securitate capătă valoare socială, economică, politică, militară, sau de altă natură, pe care statul român o integrează patrimoniului său strategic și o protejează, conform normelor legale și reglementărilor internaționale.

În asigurarea stării de securitate, un rol fundamental revine cunoașterii disfuncțiilor, vulnerabilităților, factorilor de risc, amenințărilor și stărilor de pericol la adresa acestora, care se realizează prin căutarea și obținerea

informatiilor pentru securitate si transmiterea acestora factorilor legal abilitati în vederea luarii deciziilor de prevenire si contracarare. Acest obiectiv se realizeaza prin actiunile specifice operative si eficiente ale structurilor de informatii, institutiile ale statului de drept, integrate organic în ansamblul administratiei statului, în baza unui suport legal corespunzator, a unei responsabilitati depline a autoritatilor politice si a unui control parlamentar eficient.

În acest context, structurile de informatii pentru securitate sunt obligate:

- sa caute, sa identifice, sa obtina si sa furnizeze factorilor de decizie politico-statala cunostinte ample si exacte despre problemele care genereaza vulnerabilitati, factori de risc, amenintari si pericole la adresa securitatii interne a României si a aliatilor sai;

- sa contribuie prin masuri de cunoastere la prevenirea conflictelor locale si zonale generate de noii actori identificati în state agresoare, actori nonstatali interesati sa controleze difuzarea informatiilor pentru promovarea intereselor, asa-zisele corporatii multinationale - cu o identitate foarte greu de stabilit, care intra în jocurile internationale ca actori ai politicii globale, organizatiile criminale de cele mai diverse tipuri;

- sa-si reevalueze permanent modul de actiune, în vederea identificarii cu operativitate a oportunitatilor si amenintarilor la adresa intereselor nationale;

- sa evalueze si sa prognozeze evolutia situatiei operative în domeniul securitatii nationale, sa formuleze propuneri de masuri adecvate de cunoastere, prevenire si contracarare a factorilor de risc si amenintarilor si sa sprijine procesul de luare deciziilor;

- sa asigure un management eficient al resurselor, pe baza de programe integrate, sa-si îmbunatateasca activitatea de cooperare, conlucrare si colaborare cu institutiile din sistemul securitatii nationale si cu cele ale partenerilor externi;

- sa elaboreze evaluari si analize complexe asupra starii de securitate nationala, care sa identifice si sa sesizeze amenintarile potentiale asupra securitatii nationale, caracteristicile mediului în care acestea actioneaza si

sa propuna masuri adecvate pentru protejarea obiectivelor, valorilor fundamentale si intereselor nationale împotriva oricaror actiuni ilegale.

Furnizarea informatiilor de cunoastere, anticipare si prevenire a amenintarilor la adresa securitatii nationale vizeaza fundamentarea si determinarea deciziilor si actiunilor autoritatilor, institutiilor si organismelor însărcinate cu aplicarea legii.

PLANIFICAREA ACTIVITATII DE INFORMATII PENTRU SECURITATEA NATIONALA

Planificarea reprezinta ansamblul activitatilor prin care se stabilesc modalitatile concrete, în timp si spatiu, de aducere la îndeplinire a deciziei adoptate în legatura cu obtinerea, gestionarea si valorificarea resurselor informationale utilizate pentru producerea informatiilor si produselor informationale de securitate. Ea detaliaza obiectivele si stabileste modalitatile concrete de desfasurare a activitatilor si actiunilor specifice domeniilor de realizare a securitatii nationale, pe etape si termene de realizare, metodele, fortele, mijloacele si responsabilitatile de conducere si executie a proceselor de obtinere, verificare, prelucrare, comunicare si valorificare a informatiilor cu relevanta pentru securitatea nationala.

Planificarea integreaza, pe termen scurt, mediu sau lung, actiunile de realizare a resurselor informationale, de exploatare a celor existente, precum si a celor care urmeaza sa se dezvolte si trebuie sa asigure stabilirea misiunii structurilor sau comunitatii de informatii, sa analizeze valorile importante de aparat/protejat, aspiratiile manageriale si cultura de securitate nationala, obiectivele, directiile de actiune si strategiile necesare obtinerii nivelului de performanta care necesita a fi atins, precum si resursele care trebuie alocate sau de care dispune structura în cauza.

Un loc central îl ocupa planificarea informatiilor - prin care sunt determinate cantitativ si calitativ necesitatile de informatii pentru securitate, resursele informationale necesare si disponibile, structurile competente, sunt repartizate comenzile de informatii si se stabileste modul de exploatare/valorificare a informatiilor si produselor informationale realizate.

Planificarea are la baza reglementari juridice clare, asigura caracterul cuprinzator al tuturor domeniilor de realizare a securitatii nationale, raspunde provocarilor mediului de securitate intern si international, cât si nevoilor/necesitatilor de informatii ale factorilor decizionali abilitati si îndeplinirii obligatiilor asumate prin colaborarile instituite cu structuri partenere straine pe linia gestionarii amenintarilor comune.

Planificarea activitatii de informatii pentru securitate se stabileste în raport de competentele serviciilor de informatii si structurilor departamentale si are în vedere asigurarea necesarului de informatii utile factorilor de decizie legal abilitati.

Prioritatile de informatii se stabilesc în functie de valorile, interesele si necesitatile de securitate aparate, protejate si promovate, de caracteristicile mediului de securitate intern si international, de natura factorilor de risc si amenintarilor, de comenzile de informatii ale beneficiarilor (utilizatorilor) legal abilitati, precum si de resursele informationale disponibile sau care trebuie create.

Analiza si stabilirea prioritatilor de informatii are în vedere diagnoza situatiei operative, zonele de interes informativ, sursele de amenintari în dinamica contextului geopolitic si geostrategic, vulnerabilitatile, factorii de risc si amenintarile exprimate prin intentii, planuri, actiuni care au ca scop: spionajul, sabotajul, subminarea economica sau politica a statului, democratiei, ordinii constitutionale, subversiunea, periclitarea valorilor supreme garantate constitutional, terorismul, criminalitatea organizata, periclitarea infrastructurilor informatice, agresiunile asupra sistemelor critice (transport, energie, comunicatii, sisteme vitale pentru viata etc.) si agresiunile asupra sistemului de comanda si control al actului de decizie pentru securitate.

Planificarea activitatii de informatii pentru securitatea nationala se materializeaza în strategii de actiune, programe, proiecte, operatiuni, actiuni si planurile subsumate acestora.

Strategiile de actiune ofera o analiza temeinic fundamentata a caracteristicilor mediului informational specific securitatii nationale, indica modalitatile de obtinere si utilizare a resurselor, prezinta caile si modalitatile de actiune si ofera factorilor de decizie legal abilitati variante de actiune cu avantajele si dezavantajele fiecaruia.

Programul/proiectul este documentul care prevede succesiunea unor activitati, eventual unele detalii privind responsabilitatile si locul de desfasurare a acestora. Acesta realizeaza încadrarea activitatii curente a structurilor informative specializate în tendintele de perspectiva ale dezvoltarii si evolutiei activitatii în ansamblu, pe perioade determinate de timp.

Operatiunea/actiunea este cadrul organizatoric prin care se realizeaza coordonarea operativa, functie de un scop determinat, si obiectivele subsumate acestuia. Planul este documentul care contine, precizeaza si detaliaza modalitatile de realizare a unui obiectiv general sau a unor sarcini derivate, ce urmeaza sa fie îndeplinite si cuprinde etapele de realizare, activitatile si termenele de executie, responsabilitatile, conducerea si modul de raportare, mijloacele aflate la dispozitie, restrictiile ce trebuie respectate, procedeele, metodele si tehnicile folosite, observatiile sesizate.

Cererile (comenzile) de informatii pentru securitate sunt solicitari ale utilizatorilor/beneficiarilor legal abilitati, necesare fundamentarii actului decizional în domeniul dat în competenta, ale unor componente ale sistemului securitatii nationale, potrivit domeniului lor de activitate, precum si ale structurilor similare partenere, pentru gestionarea amenintarilor comune.

Acestea reprezinta documentele de planificare prin care se modifica, adapteaza ori completeaza obiective din documentele de orientare generala a activitatii de informatii pentru securitate, ori de câte ori situatia o impune.

Baza legala a cererilor (comenzilor) de informatii pentru securitate o constituie actele normative care reglementeaza activitatea de informatii, pentru factorii de decizie legal abilitati, si protocoalele de colaborare încheiate între componentele sistemului securitatii nationale sau cu structuri straine partenere.

CULEGEREA DE INFORMATII PENTRU SECURITATEA NATIONALA

Culegerea de informatii este procesul complex, subsecvent planificarii, care cuprinde activitati de cautare, identificare si colectare a datelor si informatiilor pentru securitatea nationala prin mijloace si metode specifice tehnicii informatice. Aceasta se desfasoara de catre serviciile de informatii si structurile departamentale ale sistemului securitatii nationale, potrivit competentelor legale.

Cautarea informatiilor este operatiunea de stabilire si orientare asupra zonelor de interes informativ si a surselor din care trebuie ori pot fi culese, obtinute, colectate sau produse informatii pentru securitatea nationala. Aceasta se realizeaza pe baza documentelor de planificare informativa, care cuprind obiectivele activitatii de cautare a informatiilor, vectorii posibili ai amenintarilor la adresa securitatii nationale, locurile si mediile de culegere a informatiilor si, dupa caz, modalitatile de obtinere si valorificare a acestora.

Identificarea, cunoasterea, prevenirea si înlaturarea amenintarilor la adresa securitatii nationale, precum si problemele sau fenomenele circumscrise acestora, care necesita abordarea complementara, cooperarea ori colaborarea cu alte servicii de informatii, inclusiv operatiuni în parteneriat cu structuri similare straine, se realizeaza pe baza unor documente specifice de coordonare a activitatii informatice (proiecte informatice integrate, operatiuni de informatii).

Acestea urmaresc utilizarea eficienta si oportuna a resurselor informatice în vederea cunoasterii, evaluarii, documentarii si controlului asupra actiunilor de natura sa afecteze securitatea nationala a României ori a aliatilor sai.

Culegerea informatiilor este procesul subsecvent planificarii activitatii de cautare a informatiilor si consta în utilizarea de surse, mijloace, procedee si metode specifice tehnicii informatice, prin care se monitorizeaza sau observa zonele de interes pentru informatii, se acceseaza, colecteaza sau retin, în modalitati specifice, date de prima sesizare sau informatii si produse necesare îndeplinirii atributiilor specifice structurii organizationale legal constituite.

Rezultatul cautarii si culegerii, prin masuri active, bazate pe o metodologie ofensiva, îl reprezinta obtinerea datelor prin a caror procesare se produc informatiile pentru securitatea nationala.

Colectarea informatiilor reprezinta activitatea de prelevare a datelor si informatiilor utile realizarii securitatii nationale, de regula din surse deschise (massmedia, publicatii, studii, sondaje etc.).

Activitatile de cautare, culegere si colectare a informatiilor trebuie sa asigure cunoasterea directiilor posibile de aparitie si manifestare a amenintarilor pe teritoriul national, sa identifice disfunctiile, vulnerabilitatile si factorii de risc ce se constituie în amenintari la adresa securitatii nationale, formele si stadiile acestora, obiectivele, valorile si tintele vizate, tipul de actiuni si modalitatile de înfaptuire, precum si impactul asupra securitatii nationale.

Obtinerea informatiilor, spre deosebire de culegere sau cautare, implica utilizarea unor tehnici si proceduri proactive de accesare a unor date greu accesibile, uneori sub autoritatea unui mandat emis de un judecator.

PROCESAREA (PRODUCEREA) INFORMATIILOR PENTRU SECURITATEA NATIONALA

Procesarea (producerea) informatiilor, desi are un accentuat specific operational, caracterizat prin tratarea rapida a acestora si facilitat de aportul bazelor de date, al bancilor de informatii, al programelor expert si al performantei computerelor, cu efecte benefice în planul actului decizional, al eficientei si economiei costurilor, se constituie, pe fond, în componenta sau latura analitica a activitatilor informative, contrainformative si de securitate.

Procesarea (producerea) informatiilor este procesul analitic desfasurat de catre structurile analitice specializate pe baza coroborarii, integrarii, analizarii si evaluarii datelor cu semnificatie operativa.

Pentru a deveni utilizabile în procesul decizional, informatiile sunt supuse unor operatiuni specifice de prelucrare, coroborare, integrare, analiza si evaluare, în vederea stabilirii indicatorilor si a elementelor de caracterizare a acestora.

Prelucrarea (tratarea) este etapa procesului analitic realizata prin operatiuni, proceduri si tehnici aplicate datelor pentru a deveni utilizabile, precum adnotari, referiri, rezumari, indexari, codificari,

clasificari tematice, atribuirea unui format, pregatirea pentru prelucrarea electronica etc. cu ajutorul unor mijloace materiale si echipamente specifice.

Coroborarea este procesul managerial specific de confirmare/infirmare a continutului unei informatii, de completare sau întregire a acestuia, prin operatiuni analitice de integrare si comparare a informatiilor în raport de cunostintele existente la momentul respectiv, despre domeniul sau problema la care se refera, cu scopul de a pune în evidenta conexiunile si tendintele si a desprinde sau formula concluzii.

Integrarea consta în reunirea datelor disparate, obtinute succesiv în procesul culegerii sau colectarii, reunirea lor dupa criterii si reguli prestabilite, armonizarea si însumarea elementelor componente ale acestora, estimarea veridicitatii si utilitatii lor si încorporarea într-o informatie de sine statatoare sau într-un produs informational.

Analiza semnifica tratarea informatiilor prin folosirea metodelor logice, analogice, sistemice de analiza si ale comunicarii, în scopul stabilirii adevarului, incertului sau falsului ori identificarii si caracterizarii disfunctiilor, vulnerabilitatilor si factorilor de risc ce pot constitui amenintari.

Analiza este complementara cu sinteza, ambele fiind metode de cercetare si studiere a faptelor si fenomenelor exprimate de informatii, care constau, pe de o parte, în descompunerea acestora în elementele componente, în scopul evidentierii caracteristicilor fenomenelor sau problemelor cercetate informativ si stabilirii relatiei între întreg si partile componente, iar pe de alta parte, în reunirea orientata a acelasii elemente, în functie de legaturile descoperite si cercetate prin analiza.

Analiza/sinteza este apanajul analistului de informatii, în cadrul unui proces de gândire, prin utilizarea unor metode si tehnici specifice, pentru a stabili relatia cauza- efect între disfunctii, vulnerabilitati, factori de risc, amenintari la adresa sigurantei nationale. Analiza cere competenta si experienta pentru utilizarea instrumentelor si a tehnicilor adecvate, structurarea informatiilor în functie de domeniile de realizare a securitatii nationale si de relevanta acestora, eliminarea incertitudinilor si analizarea informatiilor lor potrivit logicii situationale - care obliga la concentrarea analizei pe relatia cauza-efect, mijloace-scopuri.

Evaluarea este etapa procesarii (producerii) informatiei în care i se stabileste utilitatea si valoarea de destinatie. Rezultatul activitatii de procesare (producere) a informatiilor se materializeaza în produsele informationale destinate factorilor decizionali stabiliti de lege potrivit „nevoii de a cunoaste” si individualizate în documente si forme de evidenta specifice.

COMUNICAREA INFORMATIILOR PENTRU SECURITATEA NATIONALA

Activitatea de informatii pentru securitate presupune si impune o legatura permanenta, pe de o parte, între factorii implicati în culegerea informatiilor si realizarea produselor informationale si, pe de alta parte, cu beneficiarul sau utilizatorul acestora în cadrul sistemului de informare/raportare instituit potrivit legii.

Comunicarea/informarea constituie activitatea specializata de transmitere a informatiilor catre beneficiari/utilizatori legal abilitati, cu competente în domeniul securitatii nationale si relatia permanenta, continua, între emitent/producer si beneficiar/utilizator.

Informatia pentru securitatea nationala constituie elementul fundamental al comunicarii de tip informativ, fiind centrata pe transferul de semnificatii noi, ordonatoare, relevante si utile. Scopul comunicarii informatiilor este transmiterea de avertizari, estimari de risc, rapoarte si evaluari referitoare la securitate, în functie de necesitatile si competentele factorilor nationali de decizie. Acestia trebuie sa-si precizeze cerintele, iar producatorii sa asigure satisfacerea nevoilor de informare ale utilizatorului/beneficiarului, în raport de competente.

Comunicarea informatilor în cadrul sistemului securitatii nationale se realizeaza prin intermediul retelelor, mijloacelor, canalelor si codurilor de comunicare, care definesc modul de distribuire a relatiilor intra si interinstitutionale de comunicare, densitatea si consistenta lor, tipurile de informatii vehiculate si efectele lor asupra organizarii si functionarii structurilor informative specializate.

Suportul material al informatiei pentru securitate este mesajul informativ, ca ansamblu de semnificatii transmis de catre emitent receptorului, prin

intermediul semnelor, semnalelor sau codurilor. În acest sens, are relevanta fluidizarea unitatii formei si continutului mesajului, deoarece acesta poarta marca subiectivitatii producatorului/emitent, receptorului/consumator si a influentelor mediului în care se propaga.

Viabilitatea comunicarii informatiilor depinde într-o masura covârsitoare de existenta unui sistem de comunicare eficient, bazat pe canale de comunicatie, mijloace, tehnici si proceduri specifice, între componentele structurale si operationale ale acestuia, precum si între structurile similare din cadrul sistemului securitatii nationale. Totalitatea canalelor de comunicatie (transmitere) utilizeaza formeaza sistemul de transmitere a deciziilor (codificate/decodificate) si asigura conectarea dinamica a serviciilor de informatii si structurilor departamentale la comunitatea nationala de informatii.

Eficienta comunicarii informatiilor impune componentelor sistemului securitatii nationale:

-sa utilizeze modalitati adecvate de procesare a informatiilor, de transmitere si receptare a comunicariilor si un limbaj simplu, direct, fara detalii inutile, care sa raspunda scopului, oportunitatii, momentului favorabil, sa asigure claritate si concizie;

-sa-si perfectioneze activitatea manageriala si sa participe activ, constant, continuu si oportun la procesarea si schimbul util de informatii.

Comunicarea informatiilor se realizeaza prin documente de informare (note, sinteze informative, buletine de informare, estimari informative nationale, rapoarte de stare a securitatii nationale, alte tipuri de documente specifice), care trebuie sa se caracterizeze prin rigoare, acuratete, concizie si claritate, respectarea stricta a principiilor referitoare la caracterul preventiv si cuprinzator, legalitate, echidistanta politica, obiectivitate si impartialitate.

PROTECTIA INFORMATIILOR PENTRU SECURITATEA NATIONALA

Protectia informatiilor este determinata de diversitatea si specificitatea domeniilor, problemelor si profilurilor de activitate, de particularitatile mediului informational, de perfectionarea si diversificarea accentuata a

mijloacelor, tehnicilor si tehnologiilor de obtinere, prelucrare, analiza, procesare si transmitere operativa a datelor, informatiilor si produselor informationale, precum si de pericolul sustragerii, accesarii si utilizarii ilegale a informatiilor de catre persoane neautorizate.

Protectia informatiilor pentru securitate cuprinde totalitatea masurilor si actiunilor fizice, juridice si procedurale, organizatorice, informationale si tehnice necesare respectarii regulilor de lucru în elaborarea si exploatarea documentelor, pastrarii secretului, accesului autorizat si ierarhizat la date si informatii clasificate si comunicarii deciziei de utilizare a acestora.

Protectia asigura functionalitatea si operationalitatea sistemelor informationale (confidentialitatea, integritatea, disponibilitatea, autenticitatea si nerepudierea datelor si informatiilor), blocarea accesului persoanelor neautorizate la informatiile clasificate, apararea structurilor legal constituite cu atributii în domeniul securitatii nationale, a activitatilor specifice si ale personalului, îndeosebi ale factorilor decizionali cu competente în domeniu, fata de posibilele actiuni de spionaj, terorism, sabotaj, divulgare neautorizata, subminare si orice fel de actiuni distructive ce vizeaza sistemele de transmisie si infrastructura evidentelor si a bazelor de date.

Masurile de protectie fizica, juridica si procedurala vizeaza:

-protectia informatiilor operationale, care se refera la protectia tuturor suporturilor de informatii: documente, înregistrari audio-video, harti, planuri, fotografii, echipamente etc.;

-protectia evidentelor si a bazelor de date;

-protectia comunicatiilor si a transmisiilor de date si informatii, incluzând comunicatiile prin sistemele informatice, telefon, telegraf, radio, televiziune, teleimprimatoare, documente, posta, curierat, posta electronica si alte mijloace;

-protectia circuitelor si a fluxurilor informationale organizate de catre structurile specializate cu atributii în domeniul securitatii nationale, la nivel institutional si interinstitutional;

-protecția tehnicilor și a procedurilor informaționale instituite pentru gestionarea resurselor informaționale, elaborarea și transmiterea deciziei;

-protecția resurselor umane prin verificări și măsuri destinate asigurării bazei legale de desfășurare a activității de informații și prevenirii sau înlăturării riscurilor de securitate în cadrul procesului informațional-managerial.

Protecția se reglementează prin acte normative speciale, pe baza cărora componentele securității naționale și ale sistemului național de securitate elaborează propriile norme interne, în concordanță cu reglementările internaționale în materie.

Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate sunt obligatorii și se stabilesc de către instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale, cu acordul autorităților naționale înființate prin lege și în concordanță atât cu interesul național, cât și cu criteriile și recomandările organismelor internaționale.

Sistemul național de protecție a informațiilor clasificate

Sistemul național de protecție a informațiilor clasificate funcționează pe baza suportului legislativ și instituțional din domeniu, care asigură implementarea măsurilor de securitate juridică, procedurală, fizică, a personalului și INFOSEC în cadrul autorităților și instituțiilor publice, agenților economici cu capital integral sau parțial de stat ori altor persoane juridice de drept public sau privat deținătoare de astfel de informații.

Pentru aplicarea prevederilor legale în domeniul protecției informațiilor clasificate următoarele autorități sunt investite cu atribuții și sarcini specifice:

- Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul și Consiliul Suprem de Apărare a Țării stabilesc structuri și măsuri proprii privind protecția informațiilor secrete de stat, potrivit legii. Serviciul Român de Informații asigură acestor instituții asistență de specialitate.
- Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații

Speciale stabilesc, pentru domeniile lor de activitate și responsabilitate structuri și măsuri pentru coordonarea și controlul activității de protecție a informațiilor secrete de stat, în conformitate cu prevederile legale.

- Coordonarea activității și controlul măsurilor privitoare la protecția informațiilor secrete de stat pentru Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale și Administrația Națională a Rezervelor de Stat se realizează de către structura specializată a Ministerului Apărării Naționale.
- Protecția informațiilor nedestinate publicității transmise României de alte state sau de organizații internaționale, precum și accesul la informațiile acestora se realizează în condițiile stabilite prin tratatele internaționale sau înțelegerile la care România este parte.
- Pentru reprezentanțele României în străinătate, coordonarea activității și controlul măsurilor privitoare la protecția informațiilor secrete de stat se realizează de către Serviciul de Informații Externe.
- Coordonarea și controlul măsurilor referitoare la protecția informațiilor secrete de stat privind activitatea specifică a atașajilor militari din cadrul misiunilor diplomatice ale României și a reprezentanților militari pe lângă organisme internaționale se realizează de către Ministerul Apărării Naționale.

Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, înființat prin O.U.G nr.153/2002, asigură implementarea unitară, la nivel național (pe zonele de competență militară și civilă) a măsurilor de securitate a informațiilor clasificate naționale, precum și a celor care fac obiectul tratatelor, înțelegerilor și acordurilor bilaterale sau multilaterale la care România este parte.

Consiliul Suprem de Apărare a Țării asigură coordonarea, la nivel național, a programelor de protecție a informațiilor clasificate.

Serviciul Român de Informații are competență generală privind coordonarea activității și exercitarea controlului asupra măsurilor privitoare la informațiile clasificate.